

STYRETS BERETNING FOR 2016 V / LEDER

Styret har i perioden bestått av følgende:

Leder:	Bjørn Willumsen
Nestleder / hovedtillitsvalgt:	Marit Sebulonsen
Kasserer/Pensjonistrepr:	Paul Isaksen
Seksjonsleder SHS:	Cecilie Juul
Seksjonsleder SKKO:	Grethe Raanes
Seksjonsleder SKA:	Tove Hermansen Markussen
Seksjonsleder SST:	Stein Sivertsen
Ungdomstillitsvalgt:	Kristine Mortensen
Ungdomstillitsvalgt:	Erik Johansen Jørgensen
Styrerepr. Private Barnehager:	Kari Angelsen
Hovedverneombud fram til 1.7:	Håvard Sandberg
Hovedverneombud fra 15/8:	Kim André Guttormsen
Hovedtillitsvalgt:	Ingrid Lettrem Olsen
Hovedtillitsvalgt:	Kristin Arvesen
Hovedtillitsvalgt:	Fred Magne Johansen
Hovedtillitsvalgt:	Ragnhild Hakkebo
Fane 2 / rådgiver fram til 1.7:	Vivi Jakobsen Sandberg

(Samtlige hovedtillitsvalgte har møte-, forslags- og talerett i styret. To av de hovedtillitsvalgte har formelt stemmerett i styret, dvs i 2016 èn i tillegg til nestleder Marit. Hvem dette er avgjøres dem i mellom fra sak til sak. Men også i 2016 har dette vært en teoretisk bestemmelse, da styret i bortimot alle saker diskuterer seg fram til omforente, enstemmige vedtak etter gode og grundige diskusjoner. Hovedverneombudet har møte- og talerett.)

Styret har i perioden 15.2.16 – 10.1.17 hatt 13 møter og behandlet 123 saker. 4. oktober gjennomførte fagforeningen et heldags tillitsvalgtmøte på Clarion Aurora Hotell. Der fikk våre tillitsvalgte bl.a en dialog med sentrale representanter for den politiske og administrative ledelsen, inkl. kommunens nye administrasjonssjef Britt – Elin Steinveg.

Fagforbundet avd. 177 har pr i dag 3.575 medlemmer, herav 2.223 yrkesaktive. Vi har aldri hatt flere medlemmer!

Styret har i perioden foretatt følgende bevilgninger:

Tromsø kommunale Blandakor	kr 5.000
Russens Kreftaksjon	kr 2.000
Støtte til Havnearbeiderne	kr 5.000
NNM i fotball for Brannfolk	kr 2.000
TV-aksjonen 2016	kr 10.000
EØS-konferanse på The Edge 29.10	kr 5.000

Fagforeningen har i perioden vært arrangør / medarrangør ved følgende aktiviteter:

30.3: TISA-møte i våre lokaler, med Lars Gunnesdal fra Manifest som innleder. Et svært vellykket arrangement! En stor honnør til ungdomsutvalget + Wibeke Bergheim for en flott gjennomført jobb. Det kom tilbakemeldinger om et fantastisk arrangement!

30.4: Pga streiken i hotell og restaurant avlyste vi, i samråd med LO i Tromsø, det planlagte arrangementet på Prelaten kvelden før 1. mai. I stedet stilte Jan Ero Olsen, Tormod Løkkemo, Tore Morten Andreassen og Bjørn Adrian Andreassen opp med en konsert i våre lokaler denne kvelden, med klassiske «Tobben og Ero»-låter. Jan Ero fylte 70 år 1. mai, og da klokken rundet midnatt ble han feiret med blomster og gave!

22.6: Medlemskveld i regi av seksjonene i våre egne lokaler. Info om tariffoppgjøret + stor kultur ved Britt Eva Løkkemo og Kurt Samuelson: «Piaf på nordnorsk»

30.6: Mottakelse om formiddagen og fest om kvelden for Vivi og Håvard på deres siste arbeidsdag i Tromsø kommune! Et svært vellykket arrangement i våre egne lokaler.

21.10: Medlemsfest i egne lokaler, i regi av seksjonsstyrene. Profesjonell sang og musikk ved Britt Eva Løkkemo, Jan Ero Olsen, Tormod Løkkemo, Inge Kolsvik, Odda Eilertsen, Bjørn Adrian Andreassen, Torstein Dulrud. Denne kvelden viste at våre lokaler med eget PA på Stortorget fungerer glimrende som konsertlokale for et 6-mannsband! Vellykket – fullt hus!

23.11: Åpent møte / støttekonsert på Skarven, med noen av landets mest kjente varslere til stede. Arrangementet var en støtte til NAV – varsler Natalia Olsen, samtidig som hensikten var å få presentert historiene til noen av de mest kjente varslerne i Norge:

Kari Breirem, direktør i BAHN, et av landets største advokatfirma, som i 2002 nektet å underskrive ei under bordet delbetaling på 1,5 mill. kr fra Røkke til tidligere minister Tønne, som «suksesshonorar» for bistand til raidet av Kværner. Den dramatiske saken endte med at Tønne ble funnet død i sin bil to dager før julaften. Eliten, med Jens Stoltenberg i spissen, vendte deretter oppmerksomheten mot Breirem, som opplevde et helvete etter at hun nektet å være med på de korruperte spillene. Men hun kom seg i drift igjen, og hun sier i dag at hun ville gjort det samme en gang til. Ei tøff dame! Breirem er også advokaten til Natalia Olsen.

Jan Erik Skog: Busselektriker og tillitsvalgt for Fagforbundet i Sporveien / Unibuss. Gjennom ti år som styremedlem i Unibuss varslet han om korrupsjon i ledelsen av selskapet. Samtlige ledende politikerne fra Høyre og Frp som da styrte byen – og Sporveien – ignorerte varslene fra Skog, samt påfølgende varsler fra Sporveiens Arbeiderforening og Erling Folkvord fra Rødt, som til og med skrev bok om denne korrupsjonen. Det var først da tysk politi og påtalemakt avdekket stor korrupsjon i MAN, med konkrete forgreininger til Oslo, at saken ble

tatt på alvor i Norge. Det endte med at 6 ledere i Unibuss nå soner 23 års (!!) fengsel. Skog fikk i fjor Fritt Ords ærespris sammen med politivarleren Robin Schaefer.

Rune Aasen er leder i Sporveiens Arbeiderforening og har støttet Skog hele veien. Skog sier sjøl at uten støtten fra fagforeningen og lederen der, så hadde han aldri kommet noen vei.

Som kulturinnslag på Skarven stilte hele Tromsøs Karoline og Lousa, samt Jan Ero, Tormod Løkkemo og Bjørn Adrian Andreassen, som fyrte løs med «Tobben og Ero»-låter. Ingrid Evertsen var konferansier på dette viktige og vellykkete arrangementet.

Følgende tillitsvalgte har i perioden deltatt på følgende arrangement / konferanser / møter:

1.3 Manifest-konferansen i Oslo: Tove, Erik, Cecilie.

5-7/4 Storbykonferanse i Fredrikstad for hovedtillitsvalgte i Fagforbundet: Bjørn, Marit, Ingrid, Cecilie, Tove, Kristine.

17-19.6 Sommerkonferansen for Fagforbundets ungdommer på Sundvollen: Erik

17-18.9 Konferansen «Kvinner på tvers» i Oslo:

30.9 – 1.10 Faglig konferanse om EØS i regi av Nei til EU i Oslo: Ungdomstillitsvalgt Erik + hovedtillitsvalgt Fred Magne, som deltok på vegne av styret i Fagforbundet Troms.

7-8.11 Samspillkonferanse HESO: Ingrid, Cecilie, Mads Larsen, Eivor Haukland

9-11.11 Fagforbundet Troms: Samling for ledere, nestledere og ungdomstillitsvalgte i på Radisson Blu i Tromsø: Bjørn, Marit, Erik

14-15.11 Skandinavisk Velferdskonferanse i Oslo, i regi av For Velferdsstaten: Cecilie, Tove, Erik.

30.11 Utdeling av 25 – og 40 årsdiplom: Ansvarlig Ragnhild & co gjorde en kjempejobb!

3-4.1.2017 Ungdomstillitsvalgt / påtroppende leder Erik J Jørgensen deltok på mediekurs for faglige tillitsvalgte, arrangert i Oslo av Manifest Analyse og De Facto, med Catrine Sandnes, Paul Bjerke, Magnus Marsdal og Boye Ullmann som foredragsholdere. Med andre ord fikk påtroppende leder her skolering av et topplag av ressurspersoner på venstresida i Norge!

Tromsø Kommunale Pensjonskasse (TKP): Bjørn Willumsen og Fred Magne Johansen er arbeidstakerrepresentanter i TKP. 9-10.2 deltok de på kombinert styremøte + opplæring i Asker. 13-14.4 deltok de på Pensjonskasseforeningens årskonferanse i Sandefjord. Her samles samtlige offentlige og private pensjonskasser i hele landet. (Vær oppmerksom på at det på nettet kan dukke opp tvilsomme bilder av fagforeningens to utsendte foran kapitalens høyborg, Anders Jahres ærværdige Park Hotell i Sandefjord. Den hyggelige høyremannen

Rolleiv Lind, som også sitter i styret i TKP, ble voldsomt opptatt av å ta selfier med oss foran hotellet. Vi har ingen kontroll på hvor de bildene har havnet... he he.)

Stortorget 5: Våre fagforeningslokaler på torget fungerer perfekt som base for vår totale virksomhet. Både som gode arbeidsplasser for våre frikjøpte tillitsvalgte, og som senter for all møte – og kursaktivitet i seksjonene og gruppene m.m. Lokalet er utstyrt med fleksible møbelløsninger og topp AV-utstyr. Og med PA + mixer + backline har vi også et lite kulturhus midt på torget, klar til bruk. Det er bare å plugge inn. Styret har vedtatt at våre lokaler skal brukes så mye som mulig, av oss sjøl og våre naturlige samarbeidspartnere. Stortorget 5 er nærmest blitt et lite «folkets hus» for hele arbeiderbevegelsen og for mange organisasjoner på venstresida, og det er glimrende!

Et eksempel på allsidig bruk: Kvelden før 1.mai ble det på kort varsel pga hotell og restaurantarbeiderstreiken gjennomført en flott krokveld, der vi fikk servert «Tobben og Ero»-klassikere, med Jan Ero Olsen & co. Kl. 10 dagen etter var det fullt hus på første mai-frokost sammen med LO i Tromsø og Tromsø AP. Pga streiken måtte AP avlyse på Ishavshotellet i fjor. Frokosten var av en slik standard at man kunne forledes til å tru at man var havnet på høyfjellshotell - på lavlandet, midt på torget i Tromsø :) Etter avsluttet torgarrangement var det kafè i våre lokaler, og stappfullt av folk. Med servering av kaffe og kaker og Mydland-pølser, som gikk unna som varmt hvetebrød... Da dette arrangementet var ferdig, så tok det bare en halv time å omarrangere til klasseromsoppsett til Fase 1- kurset som startet den påfølgende morgenen. Våre lokaler dekker det meste av våre behov for fasiliteter. Og mer til.

DEN FAGLIG-POLITISKE SITUASJONEN I TROMSØ KOMMUNE I 2016:

Tromsø ble den røde storbym i landet etter kommunevalget i 2015. Avtroppende byrådsleder Hilmarsens siste gjerning før han forlot kontoret var som kjent å underskrive en kontrakt med ISS som privatiserte 25 % av renholdet i kommunen. Hadde høyresida fått en periode til, så ville resten av Fagrent blitt privatisert så snart «markedsabsorpsjonen» (nok et nyliberalt nyord) tilsa at det var mulig. Dvs så snart de private firmaene hadde kapasitet til å overta alt kommunalt renhold. Men heldigvis tapte høyresida valget. Det sto lite ære av denne byrådsleder Hilmarsens siste handling før han forlot kontoret.

AP, Rødt og SV sin oppsigelse av ISS-kontrakten var historisk, og av nasjonal betydning. Mer enn 50 renholderne på fastlandet ble skånet for rå sosial dumping, som ville medført et lønns- og pensjonsnedslag på ca kr 100.000 pr årsverk! Byrådets forsøk på privatisering av en hel yrkesgruppe i Tromsø kommune ble forhindret gjennom det siste kommunevalget.

Samtidig privatiserte Høyre og Frp i regjering alle renholderne i Forsvaret. Trygge gode arbeidsplasser for sikkerhetsklarerte renholdere over hele landet ble overdratt til ISS. Det kom fram i høst at Securitas-vakter nå er engasjert til følge ikke-sikkerhetsklarerte ISS-ansatte rundt på jobb i forsvaret. Så mye for privatisering og ideologi – alt for at ISS skal få ei hand på offentlige skatte kroner.

Fagbladet hadde høsten 1016 en reportasje fra Kroken Ungdomsskole der det kom fram at dette ikke bare var en seier for renholderne, men for hele skolen. Renholderne er en sjølsagt

del av personalet, også som miljøarbeidere. Dersom høyrestyret hadde fått en periode til, så ville også Remiks, store deler av teknisk sektor og helse- og sosial, samt kommunale barnehager, IT-kontoret m.m. vært en saga blott. De hadde lagt alt til rette for storstilt privatisering av kommunale arbeidsplasser i denne perioden vi nå er inne i. **DET MÅ VI ALDRI GLEMME!!**

De som nå styrer solidaritetsbyen Tromsø har en klar profil mot privatisering og sosial dumping, og det har medført en helt annen hverdag for våre tillitsvalgte og medlemmer, på alle nivåer. Vi slåss ikke lenger for livet. **DEN NESTE STORE OPPGAVEN BLIR Å VÆRE MED Å SIKRE AT IKKE HØYREKREFTENE KOMMER TILBAKE I 2019.** Det kommer ikke av seg sjøl...

Badelandet blir ei stor belastning for de kommunale investerings- og driftsbudsjettene i mange år framover. Det ble vedtatt etter en prosess som må karakteriseres som en politisk kollaps fra et stort flertall i kommunestyret. Denne fagforeningen var blant de mange som forsøkte å si klart fra, men til ingen nytte. Plasseringen på Templarheimen ble spikret under valgkampen i 2011, da Hilmarsen og Hjort lot seg forevige i hvert sitt badekar der oppe.

I fire år planla byrådet fra H-Frp-V dette kjempe-prosjektet, uten å involvere fagfolkene på byutvikling. Etter valget gikk kommunaldirektør Neremo og byutviklingssjef Mohåg ut i media og sa fra at det forrige byrådet ikke hadde involvert kommunens fagetater i planleggingen. Og de hadde svært tunge faglige innvendinger mot plasseringen på Templarheimen. Men de ble ikke hørt, og det var en gedigen tabbe av AP, Rødt og SV.

Badelandet blir sannsynligvis en feilplassert milliardinvestering som aldri vil bære seg økonomisk. Vi håper vi tar feil her. Men dersom det blir slik, så er det helt feil å legge hele ansvaret på dagens regime. Det må **ALDRI GLEMMES** at Hilmarsen, Hjort og Jonas Stein er arkitektene bak plasseringen av badelandet på Templarheimen. De samme herrene er også ansvarlige for den hodeløse planleggingen, med tilhørende enorme konsulentutgifter, som i siste runde bidro til å låse plasseringen til Templarheimen.

Kommuneøkonomien er ei stor utfordring, på tross av at økt eiendomsskatt har gitt noe mer handlingsrom. Det er mange motkrefter i lokalmedia og politikk som hver dag gjør sitt beste for å foreskrive privatisering, sosial dumping og oppsigelser av kommunalt ansatte som medisinen som skal få kommunen økonomisk på fote igjen. Det er heller ikke tvil om at de politikerne som styrer kommunen i dag blir motarbeidet av deler av den kommunale administrasjonen. (Et eks fra administrasjonens framlegg til økonomiplan: «For å styrke det forebyggende ungdomsarbeidet i kommunen legges biblioteket i Kroken ned.» Hallo!!)

AP, Rødt og SV står foran mange utfordringer og må ta grep for å iverksette flere av punktene i «Kystens-Hus erklæringen» dersom de skal ha håp om å vinne neste valg.

Innfør tillitsreformen – vekk med nyliberalismen og New Public Management som styringsideologi: Så langt ser vi veldig lite til konkrete grep angående den lovede og nødvendige tillitsreformen i kommuneorganisasjonen. I den grad tillitsreformen er tema fra de

som nå styrer kommunen, så blir den kraftig motarbeidet og latterliggjort av opposisjonen i kommunestyret, samt enkelte kommentatorer i Nordlys. Det siste er litt merkelig å registrere. PWC er ennå tungt inne som konsulent på flere sentrale områder, og med det videreutvikles og sementeres implementeringen av den autoritære nyliberalismen i organisasjonen. «Lean» - ideologien sprer seg nå i praksis, uten at de ansattes organisasjoner er involvert eller informert. Og akkurat det er helt i tråd med «Lean», som ikke forholder seg til fagforeninger.

I stedet for en flatere styringsmodell, med mer delegering og fullmakter ut i organisasjonen, ser vi for tida en styrking av toppadministrasjonen. Det blir flere ledernivå å forholde seg til. For tida prioriterer administrasjonen å styrke «lederkraften», ut fra en analyse av at det er for stort «lederspenn». Så nyliberalismen er ikke død i Tromsø kommune, og de ansatte ute ser så langt ingen ting til den tillitsreformen. Det er avgjørende at den politiske ledelsen tar tunge grep her, slik at resultater merkes ute. Bl.a ved å føre ressurser fra tildelingskontoret ut i organisasjonen.

Det foreligger klare eksempler fra andre kommuner på at en flatere struktur og økt grad av delegering av fullmakter til medarbeiderne ute i organisasjonen har store positive virkninger, både på kvalitet og på økonomi. Innafor alle sektorer. Men ei slik omlegging forutsetter at kommuneorganisasjonen på alle nivåer har samme mål. Det blir en stor jobb for den politiske ledelsen å snu administrasjonen i den retningen. Det er et stort spørsmål om dagens regime vil bli gjenvalgt dersom ikke arbeidet med tillitsreformen igangsettes, og resultatene vises i form av forbedring av kvalitet og økonomi.

FULL STØTTE TIL HAVNEARBEIDERNE!

De organiserte arbeiderne i Havn og Transport i Tromsø ble i november 13 tatt ut i sympatistreik i forbindelse med ei arbeidskonflikt på havna i Risavika i Stavanger. Det ble en langdryg konflikt, bl.a med sporadiske blokader av hurtigruta i Tromsø. Det sto strid om lovligheten av blokadene, og de streikende arbeiderne og deres sympatisører ble bøtelagt etter aksjoner på kaia i Tromsø. De streikende opplevde at politiet grep inn på arbeidsgivers side, gjennom å bryte en blokade og arrestere 41 streikende og sympatisører.

I perioden 22 februar til 4 mars ble det gjennomført en større blokade av hurtigruta på havn i Tromsø. Arbeidsretten hadde like før fastslått at Nor-Lines var en del av konflikten, og dermed var det rettslig avgjort at blokade var et lovlig virkemiddel. Det ble en klar avtale mellom LO i Tromsø, Tromsø Havnearbeiderforening og politiet om at de skulle holde seg unna en lovlig arbeidskonflikt. I disse to ukene stilte vi våre lokaler på Stortorget 5 til disposisjon for de streikende og flere hundre sympatisører fra hele landet. Pølsekokerne og kaffekokerne gikk for fullt, nærmest døgnet rundt. (I alt gikk det med vel 90 kg Mydlandpølser- og lapskaus.)

Den viktigste arbeidskampen mot økte forskjeller og sosial dumping i Norge foregikk disse to ukene på kaia i Tromsø. Både tingretten og lagmannsretten har gitt medhold i at boikott er et lovlig kampmiddel. Men nylig skjedde det ufattelige at havnearbeiderne tapte i høyesterett, etter en plenumsavgjørelse 10 mot 7. Flertallet i Høyesterett satte EØS-avtalens frie etableringsrett over tariffavtaler og ILO-konvensjon 137, som Norge har vært tilsluttet i over

40 år! ILO-konvensjonen er en internasjonal avtale som skal sikre havnearbeidere mot sosial dumping. Resultatet av høyesteretts avgjørelse er dramatisk. Havnearbeiderne i Tromsø mister nå streikebidraget, de er arbeidsledige og de har ikke krav på dagpenger eller sykepenger. For de har ikke hatt registrert inntekt på over tre år (streikebidrag er ikke skattbar inntekt.) Kjennelsen i Høyesterett er oppsiktsvekkende arbeiderfiendtlig, sett i et historisk lys.

Sjauerne på kullkranen i Tromsø var de første arbeidsfolkene som organiserte seg her i byen. Løsarbeidernes Forening ble dannet i 1901. Arbeidsfolket på havna ville ha bort kontraktørsystemet, der de hver dag måtte stå med lua i handa og be om arbeid. De gikk til aksjon og blokkerte sjauinga, og det vakte nasjonal oppsikt da en kaptein på en kullbåt i kampens hete løsnet skudd mot de aksjonerende kullsjauerne. Det er eneste gangen at det har blitt løsnet skudd mot streikende arbeidere her i byen.

Men sjauerne ga seg ikke, på tross av at de ble dømt (!) etter skyteepisoden. I 1915 ble Tromsø Laste- og Lossekontor opprettet. Med dette fikk transportarbeiderne sjøl styring over arbeidet på havna. Siden da har sjauer vært et trygt og respektert yrke her i Tromsø. Det skulle vare i nøyaktig 100 år. Laste – og lossekontoret ble nedlagt i 2015, som en følge av streiken på havna i Tromsø. Sjauernes ordnede arbeidsforhold overlevde ikke EØS-avtalen og nyliberalismens angrep på arbeidsfolk sine opparbeidete rettigheter. Dermed er havna i Tromsø åpnet for en type sosial dumping som vi ikke har sett her i byen på ett hundre år! Havnearbeiderne i Tromsø og ellers rundt i landet som er rammet av høyesteretts avgjørelse fortjener vår fulle støtte og solidaritet framover!!

Det må være en æressak for ledelsen i Transportarbeiderforbundet og LO å sørge for at de organiserte arbeiderne som har stått i denne lange kampen får den økonomiske bistanden de må ha for å komme så noenlunde skadesløs ut etter høyesterettsdommen. LO-kongressen må gå inn for å gå inn for å fjerne EØS-avtalen og erstatte den med en handelsavtale.
Arbeiderbevegelsen i Norge kan ikke lenger akseptere EØS – avtalens nyliberale politikk.

KOMREV NORD – RAPPORTEN OM SKANDALEN I FLYKTNINGETJENESTEN

Den 23.11 behandlet kommunestyret KomRev Nord-rapporten om skandalen på flyktningekontoret. Fagforbundet, FO og lokale tillitsvalgte og ansatte hadde forgjeves varslet om kritikkverdige forhold der helt siden 2003. Det var først da nestlederen på enheten i fjor ble tatt for et underslag av 5,3 mill. kr at den adm. og pol ledelsen reagerte. KomRev Nord gransket ledelsens handtering av varslene på oppdrag fra kontrollutvalget. Mot alle odds kom de i rapporten med knallhard kritikk av ledelsens handtering av varsler og rapporter, helt fra 2003 til i dag. KomRev Nord er den første offentlige instansen som har tatt varslervern og ledersvikt på alvor, etter det vi kjenner til. Arbeidstilsynet og direktoratet for ATIL svikter totalt i denne typen saker. Etter at KomRev Nord-rapporten ble offentlig kom det fram i Nordlys at ingen av de ansvarlige direktørene i hele denne perioden kan huske noe som helst!

Det var trist å registrere at ordfører og administrasjonssjef forholdt seg svært passive under kommunestyrets behandling av denne epokegjørende rapporten 23.11. Det eneste konkrete

tiltaket vi har registrert så langt i oppfølginga av rapporten er at i den pågående revideringen av retningslinjene for varsling foreslår administrasjonen å legge ned (!) den partssammensatte varslingsgruppa og erstatte den med et varslingssekretariat bestående av jurist på personalkontoret + direktøren (!) på den aktuelle avdelingen der det varsles. Det blir dermed farligere å varsle i Tromsø kommune. Vi i Fagforbundet er de eneste som har reagert på forslaget så langt. Den politiske ledelsen må nå på banen og sikre et bedre varslervern i Tromsø kommune. Varslingsgruppa / sekretariatet skal – og må - være partssammensatt. Det må også etableres et system hvor ansatte kan varsle til KomRev Nord direkte i varslingssaker som gjelder økonomiske forhold.

Vi i Fagforbundet arbeider mot økte forskjeller i arbeidslivet. Et viktig konkret tiltak i den forbindelsen er å styrke varslervernet – et bedre varslervern må på dagsorden både på Fagforbundets landsmøte og på LO-kongressen i år.

Undertegnede stilte i høst som vitne i to ankesaker som omhandlet varsling. NAV – varsler Natalia Olsen tapte saken, men dommen ble noe nyansert i og med at hun ikke ble idømt motpartens saksomkostninger. For i motsetning til i tingretten så kunne ikke lagmannsretten lenger se bort fra den solide dokumentasjonen på at NAV – direktøren gjennom mange år har vært en brutal leder for de som havnet i unåde hos han. Natalia anker ikke saken videre.

Kulturskolelærer Elzbieta Lemaniak ble knust i lagmannsretten, etter en grotesk domsavsigelse. Dommen var et slapt venstrehåndsarbeid fra en lagmannsrett som i realiteten gjorde Elzbieta og hennes vitner rettsløse. Elzbieta har anket saken til høyesterett.

Sluttord:

Undertegnede har vært leder for denne fagforeningen i mer enn 20 (!) år. Det er nok nå, både for meg og for fagforeningen. Jeg er evig takknemlig og ydmyk for at jeg gjennom så mange år har fått denne tilliten fra kommunearbeiderne i Tromsø. EN STOR TAKK FOR DET! Fagforeninga har vært – og er - en veldig god arbeidsplass, med godt miljø, humør, samhold, kameratskap og framsnakking – i et team med en stor samlet kompetanse. I løpet av alle disse årene har jeg nesten ikke brukt en eneste kalori på interne stridigheter grunnet baktaling og negative vibber – kort sagt den type destruktive samhandling som kan stjele energi og bryte ned et arbeidsmiljø. Total intern åpenhet, inkl. alt som handler om økonomi, gjennomsiktighet og flat struktur er ei forutsetning for et godt miljø i ei fagforening. Jeg har opplevd det slik at vi i denne store fagforeninga har klart å stå veldig sterkt samlet om det som er vår hovedoppgave, nemlig å forsvare velferdsstaten og våre non-profit offentlige arbeidsplasser mot privatisering, nyliberalisme og økende forskjeller i samfunnet.

Jeg kan kort karakterisere alle disse årene slik: «Aldri en kjedelig dag!» Det har ikke alltid vært like artig å stå i alle slags «kriger», men det har vært interessant. Det er et vettig – og særdeles viktig - arbeid å være med på laget som forsvarer velferdsstaten og vanlige arbeidsfolks levekår.

Med samhold og solidaritet og sterk vilje bygde arbeiderbevegelsen et av verdens beste land for vanlige folk – i kamp mot høyrekreftene. Høyrekreftene er nå på offensiven. Den tiltakende nyliberalismen de siste trettifem årene har økt forskjellene mellom mennesker. Privatisering, sosial dumping og angrep på opparbeidete rettigheter er ikke lenger noe vi bare leser om foregår andre steder. I kommune – Tromsø har dette også blitt virkelighet, og det har utfordret fagforeninga på områder som vi ikke hadde fantasi til å forutse for bare få år siden.

AP, selveste «statskirka» i politikken her i landet, har i perioder de siste 25 år vinglet alt for langt over på høyresida. Det har blitt for mange store saker hvor elitene i AP sentralt har gått sammen med Høyre og Frp. Det er feil – og det blir feil! En av fagbevegelsens viktigste oppgaver framover er å sørge for at venstresida, inkl. AP, hver dag slåss mot økende forskjeller, i små og store saker. Svikter det her, så oppstår en grobunn for høyrepopulisme, menneskeforakt, fremmedfrykt og jakt på syndebukker. Historien forteller oss hvor farlig det kan være.

Den største seieren i min tid som fagforeningsleder var at byrådet fra Høyre-Frp-V bare fikk èn periode, og at renholdskontrakten med ISS ble kansellert av AP, Rødt og SV etter valgseieren i 2015. Vi møtte høyrekreftene høyt på banen så snart deres ekstremprivatisering ble kjent i mai 2012. Deres forsøk på ekstremprivatisering bak lukkede dører i juni 2012 ble snart en nasjonal nyhet. De møtte motstand, bl.a fra oss, og de fikk ikke til så mye i praksis. Men de klarte i løpet av fire år å legge ned fire kommunale barnehager og å privatisere sentralkjøkkenet, og det var ille. Alliansen «Vi bryr oss» sammen med Utdanningsforbundet, AP, Rødt og SV ble helt sentral i kampen mot privatiseringen. Mye sto på spill. Da AP, Rødt og SV etter valgseieren reverserte privatiseringen av renholdet var det en stor seier for hele sentrum-venstresida her i landet.

Hvis jeg ser noen år tilbake, så var fagforeningens deltakelse i den vellykkete folkeaksjonen mot nedlegging av Tromsøysund sykehjem i 2004 en seier som fortsatt varmer. Og sykehjemmet er ennå i drift!

Det verste jeg har opplevd som leder gjennom årene? Det er èn sak som peker seg klart ut: Høyrebyrårets skamløse opptreden overfor de sårbare eldre på Otium var ufattelig og utilgivelig. Så lenge det finnes en rest av anstendighet og rettferdighet igjen her i verden, så må Kanestrøm og Hilmarsen aldri mer få ansvar for noe som helst i denne kommunen!

Den gjennomgående trakasseringen og utstøtingen av varslere i perioden fra 2002 til i dag har også vært veldig tung å være vitne til. Her må praksis endres radikalt. Jeg har på nært hold sett mange dyktige og ansvarsfulle mennesker bli uføre for livet etter at de varslet om kritikkverdige forhold, i tro på at lover og retningslinjer ble etterlevet. I stedet for å bli tatt på alvor i tråd med gjeldende lov – og regelverk har de – og vi som fagforening – møtt en knallhard og kompakt mur av maktmisbruk, der samtlige instanser som skal beskytte varslere har sviktet. Både internt i kommunen – i Arbeidstilsynet – og også i Direktoratet for ATIL. Svikten er pr i dag total. Med unntak av KomRev Nord-rapporten. Var den mer enn et blaff?

Det var også tøft å bli utsatt for Høyre, Frp og Venstre sine forsøk på å knuse denne fagforeningen økonomisk i forrige periode. Samt deres forsøk på trakassering av fagforeningens leder + hovedtillitsvalgte. Det var bare helt X-files. Men de kom ingen vei. Vi fikk god advokatbistand fra Forbundet sentralt. Internt tok vi bare alle angrepene fra disse til dels ekstreme høyrekreftene som et kompliment for vel utført jobb - og så sto vi på videre!

Hvis jeg ser tilbake noen år, så er det helt klart salget av Tromsbuss i 2004 peker seg ut i versting-kategorien av opplevelser gjennom mine år som tillitsvalgt. De er sjelden man ser så åpenlys bløff fra ledende politikere som i den saken. Et kompetent og veldrevet og stolt busselskap ble slaktet med åpne øyne, og vi endte opp med et anbudsmareritt som byen og busspassasjerene sliter med den dag i dag. Hver dag.

For å se litt framover: Påtroppende leder har meg og hele fagforeningskontoret, styret og valgkomiteen i ryggen: Erik J. Jørgensen blir med sine 24 år landets yngste fagforeningsleder! Erik er dyktig og engasjert og han fortjener full støtte fra alle hold i fagforeninga. Ungdommen er framtida, og det er viktig å gi våre dyktige ungdomstillitsvalgte tillit og oppgaver. Det er viktig å rekruttere flere ungdommer til ungdomsutvalget og til faglig – politisk arbeid, fra alle seksjoner i fagforeninga. Skal fagbevegelsen fylle sin rolle, så må mange ungdommer engasjere seg i faglig arbeid framover - i kampen for velferdsstaten og vanlige folks levekår – og mot økende forskjeller. Sakene står i kø:

Boligpolitikken i dette landet og i denne byen er blitt ei stor utfordring. Det markedsstyrte boligmarkedet har ingen sosial samvittighet. Folk med vanlige inntekter sliter nå med å komme seg inn på boligmarkedet. Alt for mange «bor seg i hjel». Det uregulerte leiemarkedet forsterker denne situasjonen. Andelen boligeiere går nå ned i de større byene, og stadig større grupper rammes. Og mens forskjellene øker dramatisk her i landet, så synes politikerne totalt handlingslammet og ute av stand til å ta et eneste grep. Verktøyene fra 70- og 80 tallet ligger der og venter på å bli tatt i bruk på ny. Kommunale tomteselskap / ekspropriering – husbankfinansiering – egeninnsats må på nytt inn igjen som sentrale virkemidler for å gjenreise deler av den sosiale boligbygginga i de større byene her i landet. Dette er en kamp som hele fagbevegelsen må ta – med ungdommen i front.

Lovfestet rett til lærlingeplass er også en viktig kampsak for hele fagforeninga framover, også her med ungdommen i front.

Spørsmålet om en anstendig pensjon for offentlig ansatte født etter 1963 er ikke avklart. Pensjons»reformen» må evalueres og forbedres, både i privat og i offentlig sektor.

Kort sagt: Sakene står i kø – og samtlige saker forutsetter at vitale og oppgående og sterke fagforeninger gjør jobben med å ivareta vanlige arbeidsfolk sine interesser. I et godt samarbeid med øvrige organisasjonsledd i Fagforbundet og LO står de lokale fagforeningene helt sentralt i det faglige arbeidet som skal sikre at dette landet forblir et godt land å leve i for vanlige folk.

Bjørn Willumsen